

σκει φρονεῖν, ἀλλ' ὠραίη τροφή καὶ φύσις. Πρβλ. τεκνοτροφία.

τροχός. Τροχός, wheel, Ἀναξίμανδρος A 21 (DK I 87,5 καὶ 11) τ ρ ο χ ο ὕ ... τ ρ ο χ ῶ A 22 (DK I 87,21) τ ρ ο χ ο ὕ.

τυγχάνειν 1. Συμβαίνει κατὰ τύχη, it happens by chance, Ξενοφάνης 34.3 εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τ ὕ χ ο ι τετελεσμένον εἰπών, αὐτὸς ὁμως οὐκ οἶδε **2.** Συναντῶ/λαβαίνω, meet/obtain, Ἐμπεδοκλῆς 75.2 Κύπριδος ἐν παλάμησι πλάδης τοιῆσδε τ υ χ ὀ ν τ α 85 ἢ δὲ φλόξ ἰλάειρα μιννθαδίας τ ὕ χ ε γαίης Δημόκριτος 166 εὐλόγγων τ υ χ ε ἰ ν εἰδώλων **3.** Ἐπιτυχαίνω/κατορθώνω, succeed in/achieve, Δημόκριτος 228.3-5 ὥσπερ οἱ ὀρχησται οἱ ἐς τὰς μαχαίρας ὀρούοντες, ἦν ἑνὸς μόνου (μὴ) τ ὕ χ ω σ ι καταφερόμενοι, ἔνθα δεῖ τοὺς πόδας ἐρεῖσαι, ἀπόλλυνται (χαλεπὸν δὲ τ υ χ ε ἰ ν ἑνός) 243 τῆς ἡσυχίης πάντες οἱ πόνοι ἡδιόνες, ὅταν ὦν εἴνεκεν πονέουσι τ υ γ χ ᾶ ν ω σ ι ἢ εἰδέωσι κύρσοντες. Πρβλ. κύρειν.

τύπος. Τύπος/μορφή, type/form, Ἐμπεδοκλῆς 62.4 οὐλοφνεῖς μὲν πρῶτα τ ὕ π ο ι χθονὸς ἐξανέτελλον Δημόκριτος 228.7 ἦν ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τ ὕ π ο υ τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ.

τυραννία (τύπ. τυραννίη). Τυραννία, tyranny, Ξενοφάνης 3.2 ὄφρα τ υ ρ α ν ν ί η ς ἦσαν ἄνευ στυγεροῆς.

τυφλός. Τυφλός, blind, Παρμενίδης 6.7 κωφοὶ ὁμῶς τ υ φ λ ο ἰ τε, τεθηπότες, ἄκριτα φῦλα. Πρβλ. τυφλοῦν, τυφλότης.

τυφλότης. Τύφλωση/τύφλα, blindness, Δημόκριτος 175.5 διὰ τοῦ τ υ φ λ ὀ τ η τ α καὶ ἀγνωμοσύνην. Πρβλ. τυφλός, τυφλοῦν.

τυφλοῦν. Τυφλώνω/σκοτίζω, blind/darken, Δημόκριτος 72 αἰ περί τι σφοδραὶ ὀρέξεις τ υ φ λ ο ὕ σ ι ν εἰς τᾶλλα τὴν ψυχὴν.

τύχη 1. Τύχη ὡς ἀντίθετη πρὸς τὴν Ἀνάγκη, Chance as opposed to Necessity, Ἐμπεδοκλῆς 103 τῆδε μὲν οὖν ἰότητι Τ ὕ χ η ς πεφρόνηκεν ἅπαντα **2.** Τύχη σὲ ἀντιδιαστολή πρὸς τὴν ἐλευθε-



ρία τοῦ ἀνθρώπου, chance in contrast to the freedom of man, Δημόκριτος 3.4 ἀλλὰ τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ πλεόν ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι, καὶ μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν 119 ἄνθρωποι τύχης εἰδωλον ἐπλάσαντο πρόφασιν ἰδίης ἀβουλίας. βαιὰ γὰρ φρονήσει τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλεῖστα ἐν βίῳ εὐξύνετος ὄξυδεοκείη κατιθύνει 176 τύχη μεγαλόδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐτάρκης· διόπερ νικᾷ τῷ ἥσσονι καὶ βεβαίῳ τὸ μείζον τῆς ἐλπίδος 197 ἀνοήμονες ἴσχυοῦνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν, οἱ δὲ τῶν τοιῶνδε δαήμονες τοῖς τῆς σοφίης 210 τράπεζαν πολυτελέα μὲν τύχη παρατίθησιν, αὐταρκέα δὲ σωφροσύνη 269 τόλμα προήξιος ἀρχή, τύχη δὲ τέλος κυρίη 3. Τύχη/μοίρα, fortune/fate, Δημόκριτος 293.2 οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἰτῶν πέλας ξυμφοραί, οὐ ξυνιασι μὲν ὡς τὰ τῆς τύχης κοινὰ πᾶσιν, ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς. || κατὰ τύχην. Κατὰ τύχην, by chance, Δημόκριτος A 151 (DK II 125,16) ὄνου ἵππου βιασαμένου κατὰ τύχην κυῆσαι, μαθητὰς δὲ ἀνθρώπους τῆς βίας ταύτης γεγενημένους.

Προβλ. τυγχάνειν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΩΝ

